

ART GALERIA OBERTA

Artistes de caràcter

Percebre una aura que identifiqui una obra amb un artista no és fàcil. Per això, aquesta setmana proposem artistes de caràcter que creen obres de forta personalitat. Héctor Velázquez ataca l'individualisme amb les seves escultures inquietants. Fernando Alday serveix altes dosis de memòria en els seus càlids *collages*. I Manuel Blesa homenatja els seus genis, des de Picasso i Rusiñol fins a Goya, Fortuny i Juan Gris.

Punyent atac a l'individualisme

Héctor Velázquez exposa a la galeria N2 una obra de forta personalitat

MARIA PALAU

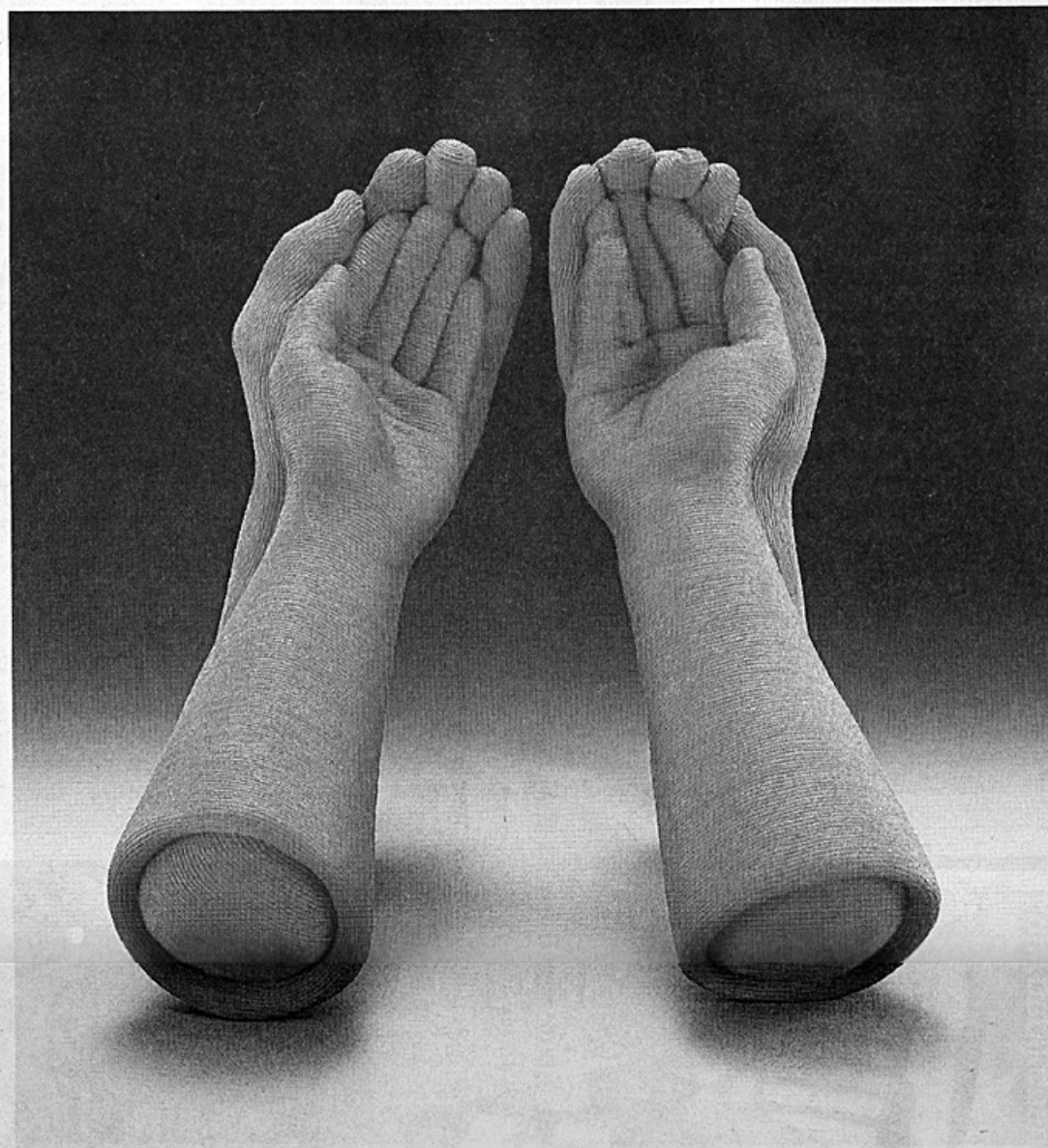
● Quan intentem desvetllar el misteri de l'excel·lència artística, ens sentim unes miserables engrunes davant la immensitat de la creació. Només l'artista té les autèntiques claus d'aquest tresor tan valuós. Per a Héctor Velázquez (Mèxic, 1965), l'excel·lència artística s'articula en les coses i en les persones que té més a prop. Un bell paisatge, uns pares protectors, un amor còmplice, una tradició i una cultura arrelades, uns ancestres llunyans (sí, llunyans, però no per això se'ls sent menys a prop). Héctor Velázquez teixeix un món creatiu amb tots aquests fils entrelaçats, de tal manera que l'obra que en resulta és una gran tela que condensa a parts iguals una estètica poderosa, mil i una emocions íntimes de caràcter universal, un substrat cerimonial i una aura atàvica.

Teixir: un procés artesanal bàsic en el treball artístic de Velázquez. Aquests dies presenta la seva primera exposició individual a l'Estat espanyol (tot i que per la fira Arco sí que se l'ha vist en diferents ocasions), a la galeria N2 de Barcelona. L'exposició, que porta per títol *Cuerpos desdoblados*, consta

d'un conjunt de peces, sorprenents i impactants, d'esperit escultòric, tot i que no exclusivament, ja que també hi ha una clara voluntat pictòrica encara que sigui amb els fils de llana pentinada (estams) que recobreixen, absolutament, els motlles de guix.

Les peces evocuen i invoquen el cos humà: caps, peus, mans, orelles, ulls. Pot semblar (només a primer cop d'ull) un rigorós treball d'anatomia, però ni de lluny Velázquez treballa el seu art amb fredor i distància. Molts dels caps que esculpeix, i teixeix, són dobles: apareixen fusionats el rostre de l'artista i el de la seva mare, o el del seu pare, o el d'algun altre familiar. En d'altres casos, els caps ens inquieten amb la seves boques entreobertes, com si ens demanessin ajuda. Són crits desesperançadors d'algú que pateix. També ens trobem amb mans desdoblades, mans petites que busquen la protecció de mans grans.

El jove Héctor Velázquez, amb una trajectòria important i reconeguda a Alemanya i a Mèxic, factura una obra de forta personalitat que interroga, en clau desafiadora (sovint, volguem dir impertinent per sacse-

Peça escultòrica d'Héctor Velázquez. / EL PUNT

jar consciències), conceptes com la identitat humana (qui som, d'on venim) i, sobretot, aborda i critica amb convicció l'individualisme que empeny

(a l'abisme?) l'home del nostre temps.

► HÉCTOR VELÁZQUEZ
Cuerpos desdoblados

N2 Galeria
Enric Granados, 61
Barcelona
93 452 05 92
Fins a finals de novembre